

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 25C/13/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219202093
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Koščová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7219202093.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou Mgr. Janou Koščovou v spore žalobcu: S. Y., J.. X.X.XXXX, G. Ž.D. X, H., zast. JUDr. Ing. Peter Holéczy, so sídlom Vojenská 5, Košice, proti žalovanému: S. K. M. V. I. N. V., F.: XX XXX XXX, N. N. O. XX, G., o zaplatenie 3184,33 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalobu zamietá.

Žalovaný má voči žalobkyni právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 11.3.2019 prostredníctvom svojho právneho zástupcu domáhala, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť jej za užívanie parciel Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/XX I. Q. H., Q. H.F. - L., H. Ú. Y., L.a dobu od 1.1.2015 do 31.12.2015 ako úhradu vo výške nájmu 3184,33 eur (mesačne po 265,36 eur) s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z istiny 265,36 eur odo dňa 1.2.2015 do 28.2.2015, z istiny 530,72 eur odo dňa 1.3.2015 do 31.3.2015, z istiny 796,08 eur od dá 1.4.2015 do 30.4.2015, z istiny 1061,44 eur odo dňa 1.5.2015 do 31.5.2015, z istiny 1326,80 eur od dňa 1.6.2015 do 30.6.2015, z istiny 1592,16 eur odo dňa 1.7.2015 do 31.7.2015, z istiny 1857,52 eur odo dňa 1.8.2015 do 31.8.2015, z istiny 2122,88 eur odo dňa 1.9.2015 do 30.9.2015, z istiny 2388,25 eur odo dňa 1.10.2015 do 31.10.2015, z istiny 2653,61 eur odo dňa 1.11.2015 do 30.11.2015, z istiny 2918,97 eur odo dňa 1.12.2015 do 31.12.2015 a z istiny vo výške 3184,33 eur odo dňa 1.1.2016 do zaplatenia, ako aj nahraďť jej trovy konania.

Žalobkyňa uviedla, že žalovaný užíva vyššie uvedené parcely, ako aj prináležiacu budovu (postavenú žalovaným bez súhlasu žalobkyne), prostredníctvom organizačnej zložky umiestnenej v Košiciach, avšak bez akejkoľvek úhrady za užívanie. Z tohto dôvodu mala za to, aby súd zistil všeobecnú hodnotu nájmu za 1 m² ročne, ktorá by zodpovedá trhovej hodnote nájmu v predmetnej lokalite a tomu prispôbiť výšku primeranej náhrady za nájom. Žalobkyňa uviedla, že petič žaloby čo do výšky náhrady upresní až na základe vykonaného dokazovania ale predbežne hu určuje na sumu 8,144 eur za 1 m².

2. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení navrhol výsluch strán sporu a ako dôkaz predložil List vlastníctva Č.. XXXXX, Znalecký posudok č. 34/2009 vypracovaný znalcom Milanom Tomkom.

3. Žalovaný na pojednávaní dňa 26.9.2019 predniesol, že uzatvoril so samotnou žalobkyňou Zmluvou o nájme, medzi stranami sporu prebiehali aj mimosúdne rokovania. Mal za to, že nález Ústavného súdu, na ktorý poukazuje žalobkyňa v tomto konaní nie je možné aplikovať na daný prípad. Poukázal na ďalšie rozhodnutia súdov, ktoré žalobu z dôvodu vznesenej námietky premlčania zamietli. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobkyňa ho pred podaním žaloby nevyzvala na vydanie bezdôvodného obohatenia, pričom žalovaný na plnenie za žalované obdobie nemá právny titul.

4. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe vzniesol námietku premlčania vo vzťahu k celému nároku uplatňovanom žalobkyňou, keďže žalobkyňa dňa 11.3.2019 podala na Okresnom súde Košice II žalobu a teda ako oprávnená osoba sa tomto nároku v zmysle ust. §107 ods. 1 Občianskeho zákonníka preukázateľne dozvedela. Citoval rozsudok Okresného súdu Trnava, sp.zn. 18CP279/2014 zo dňa 17.7.2017, v ktorom uviedol, že subjektívna premlčacia doba začína plynúť odo dňa, keďže postihnutý dozvedel, že plnil bez právneho dôvodu, komu plnil bez právneho dôvodu, komu plnil a kedy mal všetky dostupné predpoklady pre výpočet bezdôvodného obohatenia. Ďalej citoval rozsudok, že za každý zaplatený rok sa posudzovalo premlčanie osobitne podľa vyúčtovania za ten ktorý rok, a teda o bezdôvodnom obohatení vyúčtovanom za rok 2009 sa žaloba dozvedel 1.1.2010 a subjektívna premlčacia doba mu uplynula 1.1.2012, o bezdôvodnom obohatení vyúčtovanom za rok 2010 sa žalobca dozvedel 1.1.2011 a subjektívna uplynula 1.1.2013.

Subjektívna lehota tak podľa žalovaného začala plynúť dňom 2.1.2014 a uplynula dňom 2.1.2016 pre právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého za deň 1.1.2014, t.j. žaloba podaná na súde dňa 16.12.2016 bola podaná oneskorene po uplynutí subjektívnej premlčacej doby. Žalovaný mal za to, že nakoľko uplynutie subjektívnej premlčacej doby, posudzovanie objektívnej doby bolo bez právneho významu. Na základe vyššie uvedeného, žalovaný navrhol aby súd žalobu zamietol.

5. Žalobkyňa uviedla, že návrh na mimosúdnu dohodu zo dňa (napríklad) 3.7.2018 aj neskorších dátumov, ktoré predložil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu si žalobkyňa vykladá ako písomné uznanie dlhu v celom rozsahu a to v zmysle ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak že právo z titulu bezdôvodného obohatenia sa premlčuje až za desať rokov odo dňa, keď uznanie došlo. Preto vznesenú námietku čiastočného premlčania zo strany žalovaného považuje žalobkyňa len za účelovú, ktorá nemôže byť spravodlivá, nakoľko žalovaný využíva budovu k podnikateľským účelom a sama poberá vysoké nájomné od jednotlivých užívateľov miestností v budove, preto toto konanie považuje za rozpor s dobrými mravmi. Žalobkyňa upresnila žalobu vo vzťahu k príslušenstvu výpočtom po mesiacoch a následne od 1.2.2015 navrhla, aby súd zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť jej za užívanie predmetných parciel za dobu 1.1.2015 do 31.12.2015 úhradu za bezdôvodné obohatenie vo výške nájmu 3184,33 eur (mesačne po 265,36 eur) s príslušenstvom.

6. Žalovaný vo svojom vyjadrení zotrval na vznesenej námietke premlčania voči pohľadávke žalobkyne v celom rozsahu. Pričom zdôraznil, že sa nejedná o náhradu škody, ale o vydanie bezdôvodného obohatenia, preto sa premlčacia lehota nespravuje ustanoveniami osobitného predpisu, ale Občianskeho zákonníka. Mal za to, že v uvedenom prípade sa nejedná o rozpor s dobrými mravmi, pretože žalobca mal vedomosť o dlhodobom pretrvávajúcom stave, a napriek tomu žalovaného žiadny preukázateľným spôsobom nevyzvala na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný mal za to, že žalobkyni nerobil žiadne právne obštrukcie, ale naopak inicioval uzavretie nájomnej zmluvy.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav veci:

8. Podľa výpisu z X. Č.. XXXXX katastrálne územie Y., Q. H. F., Q. H. - L. je žalobkyňa podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností zapísaných ako parcela č. XXXX/X L. K. M. J. I. I. XXXX S. M. K. Č.. XXXX/XX - L. K. M. J. Q. I. XXX S. I. X/X k celku.

9. Zo znaleckého posudku č. 34/2009 vypracovaného znalcom Ing. Milanom Tomkom predloženého žalobcom v konaní vyplýva výpočet ceny nájmu u parciel č. XXXX/XX, Č.. XXXX/X, Č.. XXXX/XXX, Č.. XXXX/X L. I. H. J. N. H., Q. H. F., Q. H. - L., H. Ú. Y. J. X. Č.. XXXXX za rok 2009 na m² 8,144 Eur.

10. Zo žalovaným predloženého návrhu na dohodu o mimosúdnom urovnaní vyplýva, že žalovaný navrhol uzatvoriť žalobkyni dohodu o mimosúdnom urovnaní, ktorou by sa zaviazal žalobkyni uhradiť sumu 15.125,55 Eur a 50 % úrokom z omeškania od podania žaloby na súde po deň mimosúdneho vyrovnania a ktorá suma sa skladá z istiny pohľadávok uvedených v Prílohe č. 1, pričom v zmysle prílohy 1 ide o súdne konania vedené na Okresnom súde Košice II žalobkyňou S. Y. N..zn. 37C 56/2008, 20C 39/2018, 10C 53/2018.

Podľa ust. § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 prvá veta Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ust. § 559 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, splnením dlh zanikne.

Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. §100 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa ust. §101 ods.1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ust. § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa ust. § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Podľa ust. § 110 ods. 1 OZ, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

11. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo (objektívne posudzované) vykonať, teda uplatniť po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním návrhu na súde. Všeobecná trojročná premlčacia doba platí nielen pre pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi, ale aj pre právo na úroky. Platí to aj vtedy, keď ide o práva priznané právoplatným súdnym rozhodnutím alebo o práva, ktoré dlžník písomne uznal.

12. Vychádzajúc z predložených listinných dôkazov, ako aj vyjadrení strán sporu mal súd za preukázané, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou pozemkov zapísaných v katastri nehnuteľnosti v okrese Košice F., Q. H. - L.K., H. Ú. K.. Č. XXXX/X Q. I. XXXX S. M. K.. Č.. XXXX/XX Q. I. XXX S. M. J. K. Č.. XXXX/X Č.. XXXX/XX Č.. XXXX/XX M. XXXX/XX Z. K. N. (M. G.), N.. Č.N. XXX, ktorej výlučnou vlastníčkou je žalovaný.

Žalovaný nijakým spôsobom nespochybnila tvrdenie žalobkyne, že žalovaný užíva pre vlastné účely vyššie uvedené nehnuteľnosti vrátane stavby na našich postavenej a to bez právneho dôvodu a bez primeranej peňažnej náhrady, a to za dobu od 1.1.2015 do 31.12.2015, za ktorú sa žaloby uplatnia titulom bezdôvodného obohatenia sumu 3184,33 eur s príslušenstvom, ktorú by žalovaný bol povinný uhradiť ako nájomne za predpokladu, že by medzi stranami sporu existovala platne uzatvorená nájomná zmluva.

Žalovaný vo svojom písomnom podaní vzniesol námietku z premlčania voči pohľadávke žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia v celom rozsahu. Súd pri posudzovaní vznesenej námietky vychádzal z platnej právnej úpravy inštitútu premlčania, ako aj inštitútu bezdôvodného obohatenia, kde je osobitne upravená dvojaká kombinovaná premlčacia lehota a to subjektívna a objektívna, pričom začiatky ich plynutia sú stanovené odlišne, na sebe nezávisle. Subjektívna doba môže plynúť iba v rámci objektívnej doby, ktorú nemožno prekročiť. Subjektívna lehota je zo zákona dvojročná a pre začatie jej plynutia je rozhodujúci deň kedy je oprávnený, t.j. žalobkyňa skutočne dozvedela, že došlo na jej úkor

k bezdôvodnému obohateniu a to sa na jej úkor obohatil. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo.

Z obsahu žaloby, ako aj jednotlivých vyjadrení žalobkyne vyplýva, že samotná žalobkyňa sama upozorňovala na dlhodobo trvajúci stav v užívaní jej pozemkov žalovaným bez právneho dôvodu, t.j. mala vedomosť tak o rozsahu ako aj o výške nájomného za prenájom obdobných pozemkov v predmetnej lokalite v sume 8,144 eur/1m² (ako uvádza v žalobe), preto v jej prípade začala plynúť subjektívna lehota za posledný mesiac 12/2015 uplatňovaného nároku na bezdôvodné obohatenie žalobcom dňom 2.1.2016 a uplynula dňom 2.1.2018 pre právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vzniknutého za mesiac december 2015 a z uvedeného je zrejmé, že táto uplynula aj vo vzťahu k nárokom žalobcu na bezdôvodné obohatenia za predchádzajúce mesiace. Žaloba bola podaná dňa 11.3.2019, teda po zákonnej trojročnej premlčacej lehote, preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

13. Naviac z vyjadrenia žalovaného zo dňa 9.5.2019 vyplynulo, že žalovaný inicioval v štyroch súdnych sporoch v rovnakých veciach uzatvorenie súdneho zmluvy, na čo žalobca nepristúpil. Takisto žalovaný vyhotovil návrh na uzatvorenie mimosúdnej dohody za účelom vysporiadania ukončenia 10-tich súdnych sporov v rovnakej veci, avšak žalobca nepristúpil ani k uzatvoreniu tejto mimosúdnej dohody. Poukázal na okolnosť, že ústredný orgán štátnej správy potrebuje disponovať relevantným právnym titulom, aby mohol pristúpiť k zaplateniu žalobcom uvádzanej sumy za užívanie pozemkov, ktoré sa nachádzajú pod administratívnou budovou ministerstva. Z dôvodu, že medzi stranami sporu neexistuje toho času nájomný vzťah a zároveň žalobca žalovaného nevyzýva na vydanie bezdôvodného obohatenia pred začatím súdneho sporu, žalovaný musí strieť súdne konanie a začať rozsudok, aby mal právny titul na zaplatenie žalobcom určenej sumy.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené súd vyhodnotil, že zo strany žalovaného v danom prípade nešlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie užívaním nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Uplatnenie námietky premlčania žalovaným v konaní súd nepovažuje za uplatnenie práva v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 3 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca neuviedol žiadny relevantný dôvod, ktorý by mu bránil uplatniť svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vo vzťahu k žalovanému v zákonom stanovenej premlčacej lehote. Samotné užívanie pozemkov vo vlastníctve žalobcu žalovaným nepredstavuje dôvod pre posúdenie vznesenej námietky premlčania žalovaným za rozpor s dobrými mravmi. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení podanom súdu 25.4.2019 poukázal na okolnosť, že návrh na mimosúdnu dohodu zo dňa 3.7.2018 aj neskorších dátumov, ktoré predložil žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu do tohto sporu alebo aj do iných sporov vykladá žalobca ako písomné uznanie dlhu a z uvedeného dôvodu sa právo žalobcu uplatnené v tomto konaní premlčuje v 10-ročnej premlčacej lehote v zmysle ust. § 110 ods. 1 OZ, súd konštatuje, že samotný návrh na mimosúdnu dohodu z 3.7.2018, ktorý považuje žalobca za uznanie dlhu súdu v konaní nepredložil a žalovaný v konaní predložil súdu len návrh na dohodu o mimosúdnom urovaní adresovanú žalobkyňu dňa 29.3.2019, pričom uznanie dlhu v zmysle ust. § 558 Občianskeho zákonníka je jednostranným právnym úkonom dlžníka adresovaným veriteľovi, tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl.) musí mať písomnú formu a musí byť z neho zrejmý dôvod vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Takýto uznávací prejav zo strany žalovaného vo vzťahu k žalobcovi označujúci žalobcom uplatnenú pohľadávku v tomto konaní súdu predložený nebol tak zo strany žalobcu ako ani zo strany žalovaného.

Zároveň však súd uvádza, že vzhľadom na uplynutie subjektívnej premlčacej doby posudzovanie objektívnej premlčacej doby je bez právneho významu, keďže v danom prípade začala plynúť objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia totožne s dobou subjektívnou vzhľadom na okolnosti veci uplatnenej v konaní a to jednotlivo vždy odo dňa keď k bezdôvodnému obohateniu došlo, teda objektívna premlčacia doba uplynula neskôr než subjektívna dvojročná premlčacia doba.

15. Pokiaľ žalobca argumentoval vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania aj nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky pod sp.zn. III. ÚS 44/2017, súd je toho názoru, že skutkové okolnosti tohto prípadu nepredstavujú také výnimočné okolnosti prípadu tak, ako to bolo v spomínanom rozhodnutí ústavného súdu (a to ani v kontexte toho, že žaloba smeruje proti ministerstvu), kedy by bolo akceptovateľné na vznesenú námietku premlčania neprihliadnuť a nepriznať jej relevantné právne účinky tak, aby bolo možné činiť spravodlivosti za dost'.

16. Z uznesenia Ústavného súdu 44/2017-25, na ktoré poukazuje žalobca v tomto konaní vyplýva, že v rozpore s dobrými mravmi môže byť len taký výkon práva účastníka v občianskom súdnom

konaní, ktoré je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhý účastník konania márne uplynutie premlčacej doby nezavinil a voči nemu by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprímerane tvrdým postihom. Pre posúdenie tejto primeranosti je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Žalobca v konaní nepreukázal, že by uplatnenie námietky premlčania vo vzťahu k nemu zo strany žalovaného bolo v zmysle vyššie uvedeného zneužitím práva na jeho úkor a nepreukázal ani skutočnosť, že žalobkyňa márne uplynutie premlčacej doby nezavinila, nakoľko neuviedol žiadny relevantný dôvod, pre ktorý žalobkyňa svoje právo na vydanie bezdôvodného obohatenia neuplatnila v zákonom stanovenej premlčacej lehote.

17. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., tak, že žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko bol v konaní v celom rozsahu úspešný.

18. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Košice II v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia v zmysle ust. § 362 ods. 1 C.s.p. v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 C.s.p. - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 C.s.p.)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.)

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, žalobca má právo podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku (§ 219 ods. 1 C.s.p.)